

Közeleti havilap

DUNAMOCSI HÍRNÖK

II. évfolyam. 11. szám

2012. január

**RÖLÖNK
SZÓL!**

Az alma és a fája, 6-8. oldal

Januári újborkóstoló, 9-10. oldal

BUÉK 2012!

Változások szennyvíz ügyben, 5. oldal

Szilveszteri bál, 10. oldal

Hetényi teremtorna, 11-12. oldal

ÚJÉVJ köszöntő

Tisztelt dunamocsi polgárok!

Engedjék meg, hogy a község önkormányzata és a saját nevemben is köszöntsem önöket az Újévben. Elbúcsúztattuk a 2011-es esztendőt, ami sok szempontból nagyon nehéz év volt. Egész Európa harcolt a gazdasági válsággal, ami súlyosan érinti Magyarországot és Szlovákiát is. Ezt mindannyian tapasztaljuk, egyre nehezebb a megélhetés, sokunknak a munkahelye megszűnt, vagy veszélyben forog. Olyan okok miatt romlik a helyzetünk, amelyekre nincs befolyásunk, amiket sokszor nem is értünk teljesen. Az előrejelzések a 2012-es évre sem jobbak, a gazdasági válság továbbra is hatással lesz az országainkra, így a községünkre és a mindennapi életünkre is. Ennek ellenére nem szabad, hogy

elcsüggedjünk, nem szabad, hogy elveszünk a hitünket. Igenis mindannyian tudunk tenni azért, hogy a nehézségek ellenére továbblépjünk, hogy a saját életünk, a családjunk és a községünk átvészelve a nehéz időket. A válság, a gazdasági problémák csak egy gyenge, széthúzó közösséget tudnak térdre kényszeríteni, egy erős, összetartó család, egy erős, összetartó község kibírja a próbatételt. Ezért arra kérem Önöket, hogy az Újévben még inkább figyeljünk oda egymásra, segítsük azokat, akiknek erre szüksége van. Ha családtagok, barátok, szomszédok és falubeliek kölcsönösen segítik egymást, akkor nincs mitől tartanunk, nyugodtan nézhetünk a jövő elébe. Én hiszem, hogy a dunamocsi közösség képes erre, és sikeres lesz a 2012-es évünk.

Ebben bízva kívánok mindannyiuknak jó egészséget, boldog, békés Újesztendőt!

Banai Tóth Pál

A tanácssteremből jelentjük

A képviselőtestület a decemberi ülésen a következő pontokat tárgyalta meg:

► **A 2011-es év költségvetésének módosítása.** Amennyiben az év elején jóváhagyott költségvetés és az év végén kimutatott valós bevételek és kiadások közt eltérés mutatkozik, akkor a törvény szerint a képviselőtestületnek utólag is jóvá kell hagynia a változásokat, a jóváhagyott költségvetést a valós helyzettel összhangba kell hozni. 2011-ben a jóváhagyott költségvetéshez képest két nagyobb eltérés keletkezett:

1. a kiadási oldalon a közmunkások bérére fordított többletkiadás. Ez abból adódott, hogy év elején még nem volt arról információ, hogy lehetőségünk lesz nagyobb számú közmunkást alkalmazni az államilag támogatott programok keretében. Bár a munkások bérének 95%-át az állam téríti, a fennmaradó 5%, az ebéd és egyéb dologi kiadások (szerszámok, anyagköltség stb.) a költségvetés túllépését okozták.
2. a bevételi oldalon a tanítói lakások eladásából származó többletbevétel – ez elsősorban adósságtörlesztésre és a keletkezett többletkiadások fedezésére lett fordítva.

Banai Tóth Pál polgármester kiemelte, hogy az önkormányzati alkalmazottak béralapja 2010-ben 81.597 euró volt, ezt 2011-ben 62.000 euróra sikerült lefaragni, és ez az összeg a 2012-es költségvetésben sem változik.

A költségvetés módosítását a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta.

► **Szennyvízkérdés.** A községben szippantást végző vállalkozóktól jelzés érkezett, hogy a közúti ellenőrzés során a rendőrök papírt kértek tőlük arról, hogy mi alapján végzik a szennyvíz szivátását Dunamocson. Ezért az önkormányzat lépett, és elfogadott egy általános érvényű rendeletet a szennyvíz kezelésének szabályairól. Ilyen rendelet elfogadását törvény írja elő, s mivel eddig nem létezett, mindenképpen lépni kellett az ügyben. A rendelet a környezetvédelmi előírásokkal összhangban részletesen szabályozza a szennyvíz kezelésének szabályait a községben. Ennek értelmében Dunamocsról a szennyvizet a búcsi víztisztítóba kell szállítani, és a község szerződést ír alá minden vállalkozóval, aki ilyen szolgáltatást végez. Közúti ellenőrzés során ezzel tudják igazolni, hogy engedéllyel végzik a szolgáltatást a község területén. A részletes rendelkezés elolvasható a község honlapján (www.obecmoca.sk) a „Dokumentumok” címszó alatt. Mivel a szennyvíz kezelése fontos és érzékeny probléma, a képviselőtestület hosszasan tárgyalta ezt a pontot. A vita után 8 igen szavazattal egy ellenszavazat mellett a rendelkezést elfogadta.

► **Immánuel ház.** Mivel az Immánuel gyülekezeti házban jelenleg nincs bérlő, ezért annak fenntartása a református egyházat terheli. Mivel a község felújította és alkalmanként használja az eskető termet, ezért Dobai Sándor esperes úr és a polgármester közös javaslatot terjesztett be a képviselőtestület elé. Ennek értelmében az épület rezsiköltségét a község és a református egyház közösen, fele-fele arányban fizeti. A javaslatot a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta.

► **Határi utak tisztítása.** A gazdálkodók kérésére a község a közmunkások segítségével idén is elvégzi a vízházhoz vezető határi út mellett lévő fák és bokrok visszavágását. A tavalyi tapasztalatok alapján a testület úgy döntött, hogy a tüzelőnek való fát idén nem osztja szét az ott dolgozó munkások közt, hanem azt beszállítja a faluba és az érdeklődők itt – az akkor aktuális tűzifa áron – megvehetik. A faárusításról az érdeklődők hirdetés útján lesznek értesítve.

BEVÉTELEK

Tétel megnevezése	Jóváhagyott költségvetési javaslat 2012
Állami bevétel (jövedelemadó rész)	219954
Ingatlanadó	56500
Meghatározott szolgáltatások	19100
Bérleti díjak	23500
Illetékek	14000
Egyéb illetékek	13500
Kamatok lakáshitelek, betétekből	20
Támogatások	1000
Állami támogatás (iskola, anyakönyvi hivatal stb.)	220850
Vagyoneladásából származó bevétel	6000
Föld eladásából származó bevétel	2000
Összes bevétel	576424

KIADÁSOK

Tétel megnevezése	Jóváhagyott költségvetési javaslat 2012
<i>Tervezés, menedzsment és ellenőrzés</i>	6100
<i>Sport</i>	8100
<i>Kulturális események támogatása</i>	23178
<i>Község fenntartási költségvetése</i>	142986
<i>Bérlakások (összesen)</i>	2300
<i>Sociális segély és szolgáltatások</i>	4450
<i>Szerződéses szolgáltatások és tanácsadás</i>	35580
<i>Lakossági ügyfélszolgáltatások</i>	2170
<i>Biztonság(védelem)</i>	3080
<i>Hulladékgazdálkodás</i>	16200
<i>Helyi utak karbantartása</i>	2000
<i>Közös építészeti hivatal, közmunkások, temető</i>	24500
<i>Közvilágítás</i>	13700
<i>Oktatás , ifjúság</i>	263380
<i>Beruházások</i>	8000
<i>Pénzügyi műveletek</i>	20700
Kiadások (összesen)	576424

► A 2012-es év költségvetésének jóváhagyása. A 2012-es költségvetés az előző évi valós költségek és bevételek alapján, a várható költségnövekedést (gáz ár, infláció) és a még mindig meglévő adósságok fokozatos törlesztését figyelembe véve került kidolgozásra. A képviselőtestület a javaslat megvitatása után a költségvetést egy módosítással elfogadta. Ez a módosítás könyvelési jellegű: eddig a sportszerveztnél keletkező bérköltségek (edző, takarító) a község beralapjába voltak könyvelve, így nem volt világosan látható, mennyi pénzből gazdálkodik a szervezet. 2012-től ezek a költségek is a sportszervezet költségeihez lesznek könyvelve.

A 2012-es költségvetést a módosítás után a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta.

Az ülés végén Banai Tóth Pál polgármester megköszönte a képviselőknek az egész évi munkát. Kiemelte, hogy a 2011-es évben rendkívül sokszor, összesen 14 alkalommal ülésezett a testület. Megköszönte, hogy a képviselők komolyan vették a feladatukat, a minimális hiányzásnak köszönhetően mindig döntésképes volt a testület. A nehéz döntéseket sokszor hosszú vita előzte meg, és bár voltak eltérő vélemények, a vita soha nem fajult veszekedéssé vagy személyeskedéssé. Ugyanilyen nyugodt és hatékony munkát, és ehhez jó egészséget és sok sikert kívánt minden képviselőnek és az önkormányzat alkalmazottainak.

HIRDESSZEN ÖN IS A DUNAMOCSI HÍRNÖKBEN!

Reklámját, hirdetését, felhívását, szeretteinek szóló köszöntőjét helyezze el nálunk!
 A reklám közlésének ára első alkalommal 5 euró, az újraközlés minden további lapszámban 3 euró.
 Dunamocsi lakosoknak apróhirdetés (adok – veszek stb.) megjelentetésére is van lehetőség, kedvezményesen 1 euróért.
 A köszöntők, megemlékezések, vélemények ingyenesek!
 Hirdetésfelvétel a hirnok@post.sk e-mail címen, vagy a 0905 970 976 telefonszámon.

„Kis színesek“

Sokan búcsúztatták az óévet az utcákon, melynek a vidám együttlét, petárdázás és tűzijáték mellett volt egy kellemetlen hozadéka is: az utána maradó nagymennyiségű szétszórt szemét. Az ünneplőknek arra többnyire már nem futotta erejükből, hogy a hulladékról maguk gondoskodjanak, így az eltávolítás másokra maradt. A falu munkásai január 2-án és 3-án két napig dolgoztak azon, hogy újra tiszták és rendezettek legyenek községünk utcái, terei.

December 20-án tűzoltó egyesületünk évzáró taggyűlést tartott, melyen az 56 önkéntes tagból 32-en vettek részt. Az ülésen jelen volt a Járási Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke, a perbetei Záhorcsek Zoltán, igazgatója, a dunaradványi Škrivanek Árpád, valamint a búcsi alpolgármester Szigeti Sándor, aki a búcsi egyesület újjáalakításának szándékával tájékozódott.

Orosz Jenő, a helyi egyesület elnöke beszámolót tartott az elmúlt év eseményeiről, melyben ismertette, hogy a 2011-es év folyamán négy tüzesethez riasztották a testületet: az urasági dűlő bozótja, a dunaparti töltés, a Recoplast műanyag hulladéka, valamint a karvai út töltésoldala fogott lángot. A gyors beavatkozásnak köszönhetően nagyobb anyagi kár egyik helyszínen sem esett. A tűzoltócsapat tavaly két versenyen vett részt, Süttön és Marcelházán, valamint a falunap keretén belül megrendezték a hagyományos dunamocsi esti tűzoltó versenyt. A jövő évre vonatkozó tervként fogalmazódott meg, hogy létrehozzák a diákcsoportot, amely korosztályos versenyeken indulna, s a „szakmába” fokozatosan beletanulva az egyesület utánpótlását biztosítaná.

Az ülésen tisztújításra is sor került, melynek eredményeként az elnöki feladatokat továbbra is Orosz Jenő látja el. A parancsnoki pozíciót legifjabb Antal Mihály tölti be, az ifjúsági felelős Rácz Béla, a pénztáros Péter Dezső, titkár és biztonsági technikus ifj. Egyeg Zoltán, az ellenőr Vörös Géza lett.

A tisztújító taggyűlést az ízletes ricsa elfogyasztása zárta, amely korszakalkotó újításként az eddig megszokott túrópörkölt helyébe lépett. Ahogy megtudtuk, ez egy „babgulyás szerűség”, melyet az egyesület tiszteletbeli tagja, Szuri Lajos készített el.

Helyesbítésként közöljük, hogy lapunk novemberi és decemberi számának Mesélő fényképek rovatában található egy-egy fényképen nem id. Antal Kálmán, hanem **Bábi Kálmán** látható.

A történeti hűség a régi események, fényképek kapcsán nem mindig rekonstruálható teljes pontossággal. Az események régesrég történtek, a szereplők többnyire hosszú évtizedekkel ezelőtt meghaltak, így nem csoda, hogy az emlékeiket velünk megosztó adatközlők információiba időnként hiba, pontatlanság csúszik. Az ilyen jellegű múltfeltáró munka ezzel az elkerülhetetlen jellemzővel jár. Ezzel együtt minden adatközlőnek hálával tartozunk, hogy segítséget nyújtanak a *Mesélő fényképek* rovat megírásában, s egyáltalán a *Dunamocsi Hírnök* egyik fő küldetésének elérésében: *nyoma maradjon életünknek, létezésünknek, ne felejtődjön el falunk múltja, polgáraink igyekezete, törekvései, tettei.* Azt hiszem, ez mindannyiunk számára fontos érték, ezért ezúton is arra szeretnék kérni minden kedves dunamocsi polgárt, hogy a fülébe jutó aktuális események, apró történetek, napi élmények megosztásával, régi történetek felidézésével, fényképek kölcsönzésével segítse lapunk küldetésének teljesítését. Továbbra is várjuk szíves értesítéseket, észrevételeiket, információikat, szem előtt tartva a címlapon látható alapelvet: ez a lap „*Rólunk szól!*”

VÍZVEZETÉK, FŰTÉS, LAKATOS MUNKÁK.**Szerelés, javítás, átalakítás.**

VODOVOD, KÚRENIE, ZÁMOČNÍČKE PRÁCE.

Inštalácia, oprava, rekonštrukcia.

Zajos Ferenc**DUNAMOC****Belsőfalú 143****+421 949 167191**

946 37 MOČA

Vnútorná dedina 143

0949 167191

A CSEMADOK helyi szervezete az önkormányzat támogatásával idén is megrendezi a hagyományos nótaestet, 2012. február 25-én 19 órai kezdettel. Jegyelővétel a nótaest előtti két vasárnapon 14:30-tól 17:30 óráig.

Számítógép asztal eladó Dunamocson. Méretei 146 x 60 x 80 cm. Ára 20 euró. Érdeklődni lehet az alábbi telefonszámon: 0907/619 721.

VÁLTOZÁSOK szennyvíz ÜGYBEN

A képviselőtestület decemberi ülésén elfogadott egy általános érvényű rendeletet a szennyvíz kezelésének szabályairól a községben. Ezzel csaknem egy időben az egyik vállalkozó, aki a szennyvizet jár szippantani Dunamocsra, közölte az ügyfeleivel, hogy tovább már nem fog járni, forduljanak máshoz. Ezt sokan úgy értelmezték, hogy az új rendelet miatt nem jöhet hozzánk, hogy a képviselőtestület döntése bizonyos vállalkozókat hátrányos helyzetbe hozott. Ezért szeretném röviden összefoglalni, mi történt december óta a szennyvíz ügyben.

Az eddigi állapot.

2011 decemberéig a községnek nem volt a képviselőtestület által jóváhagyott rendelete a szennyvíz semlegesítésének szabályairól. Ez törvényi mulasztásnak számít, mivel ilyen rendeletnek minden községben lennie kell. A szabályszerű működéshez még további két lépés szükséges:

1. szerződés a dunamocsi önkormányzat és a legközelebbi, víztisztítóval rendelkező önkormányzat közt (a mi esetünkben ez Búcs) arról, hogy hordhatjuk oda a szennyvizet.

2. szerződés a dunamocsi önkormányzat és minden egyes vállalkozó közt, aki szennyvízszívást végez a községben. Ebben a szerződésben az önkormányzat gyakorlatilag engedélyezi, hogy az adott vállalkozó ezt a tevékenységet folytathassa, és meghatározza annak pontos feltételeit. Eddig a három feltétel közül egyik sem teljesült, vagyis a szennyvíz kezelése nem felelt meg a törvényi előírásoknak. A problémával akkor szembesültünk, amikor a rendőrök megállították az egyik radványi szippantós kocsit, és az ellenőrzés során kérték a szerződést, ami alapján Dunamocson végezhet ilyen szolgáltatást.

Mi változott?

Azért, hogy rendeződjön a helyzet, az önkormányzat a törvényi feltételek tisztázása után megtette a három kötelező lépést:

1. 2011 decemberében elfogadta az általános érvényű rendeletet a szennyvíz kezeléséről a községben. A rendeletet a törvényi előírások és a környező községek hasonló rendeletei alapján dolgoztuk ki, és a testület a megvitatás után nagy többséggel – egyetlen ellenszavazat mellett – hagyta jóvá.

2. Még decemberben szerződést kötöttünk a szippantást végző vállalkozókkal, amely alapján végezhetik a szolgáltatást a faluban.

3. 2012 januárjában szerződést kötöttünk Búcs önkormányzatával arról, hogy Dunamocsról hordhatjuk a szennyvizet a búcsi víztisztítóba.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az önkormányzat minden vállalkozóval szerződést kötött – és köt a jövőben is – aki ilyen szolgáltatást akar végezni a községben, és minden vállalkozóval egyforma szerződést írunk alá. A község és a lakosok érdeke is, hogy választhassanak, kitől és milyen áron kéri az adott szolgáltatást. Az önkormányzat lépései nem akadályozzák a munkájukat, sőt: mostantól a rendőri ellenőrzés során fel tudnak mutatni egy hivatalos szerződést, ami alapján a községben dolgoznak. Amennyiben valamelyik szippantós tovább nem hajlandó dolgozni Dunamocson, az más okokra vezethető vissza: pl. a jármű elöregedett, nem rendelkezik műszaki vizsgával, és ezért a közúti ellenőrzés során rendszeresen büntetésre számíthatnak.

Mi várható?

A szennyvíz semlegesítése egyre komolyabb gond – nemcsak a mi községünkben. A víztisztítóba való ürítés természetesen pénzbe kerül – köbméterenként kb. 1 Euró, plusz az odaszállítás költsége – ami jelentősen megdrágítja a szivást. Eddig általános gyakorlat, hogy az önkormányzatok nem vesznek tudomást arról, hogy a szippantós kocsik tartalmát ide-oda ürítik ki a falu határában. Ez a helyzet azonban nem tartható sokáig. Nemcsak azért, mert ez törvénybe ütközik, és a rendőrség tettenézés esetén komoly büntetéseket szab ki. Ennél súlyosabb következmény az, hogy így szennyezzük a saját környezetünket, a káros, mérgező vagy fertőző anyagok bekerülnek a talajba, a kutak vizébe, a Dunába. Erre rövidesen megoldást kell találnunk.

Az önkormányzatnak már van építési engedéllyel rendelkező tervrajza egy víztisztító-állomás és a község kanalizációjának megépítésére. Mindent elkövetünk azért, hogy erre belátható időn belül pénzt pályázzunk, de a megvalósítás a legjobb esetben is csak néhány év múlva lehetséges. Addig arra kérek mindenkit, hogy a szennyvizet az érvényes szerződéssel rendelkező szolgáltatókkal szállíttassa el, akik a szerződésben vállalták, hogy attól a törvénnyel összhangban szabadulnak meg.

Tisztelettel, Banai Tóth Pál

Dunamocs községgel szerződésben álló vállalkozók:

Simsik István	0903/406008
Horváth András	0905/388829
Juhász János	0907/758302

TRAF-PET ez+az

- tápok és állattenyésztési kellékek boltja

Tápok, eledel és vitaminok kutyáknak, macskáknak, sertéseknek, csibéknek, tyúkoknak, halaknak, nyulaknak, galamboknak, lovaknak, rágcsálóknak és teknősöknek.

Kellékek: póráz, nyakörv, samponok, bolhanyakörv, szalma és alom. Emellett nagy választékban kapható napi-, heti- és havilap.

Cím: Dunamocs 178 – a diszkont élelmiszerrel szemben. Mobil: 0905 863 025.

Konkurenciaképes árakkal várja Önt Tücsök Alfréd.

Olajos-benzines VANDÁLOK Luca éjszakáján

A vandalizmus latin eredetű szó, amely esztelen rombolást, a köztulajdont vagy mások vagyonát érintő durva pusztítást jelent. A kifejezés egy ókori nép, a vandálok nevéből származik, akiknek annak idején nem volt elég, hogy elfoglalták Rómát, hanem a város műkincseit, szobrait, díseit is oktanul tönkretették, megsemmisítették. Az örökre megbélyegzett vandál népet aztán hamarosan kiérdemelte méltó büntetését, nyomtalanul eltűnt a történelem süllyesztőjében. Csak a nevük maradt fenn, mellyel azóta azokat az eltorzult személyiségű, erejüket bután fitogtató egyéneket illetjük, akik sunyi módon vesznek elégtételt esetleges sérelmeikért, vagy csupán jó heccnek gondolva barbár tettekkel kívánják szórakoztatni sekélyes lényüket.

Sajnos Dunamocsra is betette lábát a nálunk eddig ilyen szinten példátlan vandalizmus. December 14-re virradóra ismeretlenek csúnyán megrongálták a Kék Duna Panzió és a Helén étel- és italbolt helyét adó épület homlokzatát. Benzinnel kevert fardolajat használtak tetteikhez, melyet valószínűleg egy pumpaszerű szerkezettel spricceltek a fal több pontjára. Az épület másik oldalán, a talajcsempén és ablaküvegen talált nyomok arra utalnak, hogy a tettesek folytatni kívánták a szisztematikus munkát, de a panzió egyik kilépő alkalmazottja valószínűleg megzavarta további ügyködésüket. Az eset másnap reggel felfedező tulajdonos azonnal értesítette a rendőrséget, akik a helyszínre érkezve megkezdték a máig tartó nyomozást. Információink szerint a vizsgálat fókuszába már konkrét gyanúsítottak is kerültek. A rendőrség képviselője elmondta, hogy az eset kísértetiesen hasonlít a 2009 szeptemberében Muzslán elkövetetthez, amikor a község szépen felújított falumúzeumát az átadás előtti éjjel hasonló módszerrel gyalázták meg. A hasonlóság ellenére természetesen nem gondolják, hogy az elkövető ugyanaz a személy, a tettest sajnos minden bizonnyal falunk lakosai között kell keresni.

Az anyagi kár tetemes, az olaj eltávolításának és az újravakolásnak költségei elérhetik a 3-4000 eurót. A felújításra forrás hiányában a közeljövőben nem kerülhet sor, így addig mi helyiek, valamint a falunkba érkezők kénytelenek leszünk e nem éppen szívderítő látvánnyal szembesülni.

Az alma és a fája

- interjú Sídó Emesével, az alapiskola ifjú tanítónőjével -

Képzőművészet, magyarság múltja, állatok szeretete... Sídó Emese világának, érdeklődésének alappillérei mindezek, melyek örömet és sikerélményt nyújtanak számára a mindennapokban. Szó szerint érthetjük a mindennapokat, hiszen nem csupán kikapcsolódásként, a szabadidő eltöltésének lehetőségeként gyakorolja, hanem életformájának, világlátásának váltak szerves tényezőivé. Az alma nem esett messze a fájától, mondhatnánk, hiszen aki Emese családját ismeri, jól tudja, hogy a felsorolt generációk óta meghatározó értéknek vannak jelen Sídóéknál. Pici korától állatok között nőtt fel, ott téblábolt édesapja alkotásai, faragásai között, a rendíthetetlen magyarságtudatot pedig szinte már az anytejével magába szívta. A hivatás megválasztása így magától értetődő volt: pedagógus dinasztia tagjaként azzal akart foglalkozni, annak örömeit, szépségeit szerette volna megismertetni másokkal is, ami neki a legnagyobb örömet jelenti. Így lett történelem és rajz szakos pedagógus. A szeptemberi tanévkezdet idején az övé volt az egyik új arc, melyet diákjaink felfedezhettek az alapiskola tanítói között. Ismerkedjünk meg vele közelebbről!

Egyik szakod a rajz. Bizonyára kicsi korodtól kitűnő tehetségeddel, amit volt kitől örökölnöd a családban.

Apai nagypapám, akit Mocson az idősebbek jól ismernek, hiszen hosszú ideig itt tanított, sokat festett. Főleg olajfestményeket készített, annak ellenére, hogy jobb kezét fiatal korában a háborúban elveszítette. Ez sem tántorította őt el az alkotástól, és hatalmas akaraterővel megtanult bal kézzel festeni. A művészet iránti érdeklődést apu is örökölte, ami nála több területen megnyilvánul, különösen fafaragásban és zenélésben éli ki magát.

Nehéz megmondani, nálam hogyan kezdődött a vonzalom. Az ilyesmi csak úgy jön magától. Azt mondják, pici koromban körök rajzolásával kezdődött a „pályafutásom”. Mióta az eszemet tudom mindig rajzoltam, mindenfélét, ami éppen megtetszett. A gimnazista évek alatt a komáromi művészeti alapiskolában fejlesztettem magam, az egyetemen pedig a képzőművészet szakon lestem el a szakmai fogásokat. Közben persze volt olyan időszak is, amikor megtorpantam, elkedvetlenedtem, s nem igazán érdekelt a rajzolás. Ezen azt hiszem mindenki átesik, de mivel a vér nem válik vízzé, idővel visszatér az alkotási kedv. Nálam is így történt.

Most miket alkotasz?

A képeim többsége lovas tematikájú. Egyszerűen nem tudok szabadulni tőlük, pedig otthon is eleget mondogatták már, hogy igazán festhetnék mást is! Vannak persze egyéb témájú képeim, de ha most kezdeném tervezni a fejemben mit is fessek, rajzoljak, akkor biztos, hogy lovas kép sikeredne belőle. Leginkább a tusrajzot kedvelem, de a szén és grafitrajz, valamint az akvarell és akrilfestés, illetve a tus és akvarell kombinálása szintén közel állnak hozzám. Időnként el is adok egy-egy képet, de nagyon nehezemre esik megválni tőlük.

Miért éppen a lovak iránt van benned ez az óriási vonzalom?

„Omnis Nobilitas Ab Equo” – mondja a régi latin mondás, vagyis, hogy minden nemesség a lótól származik. Szóban nehéz megmagyarázni a vonzalmamat, de talán éppen ezért rajzolom őket. Számomra a szépséget és a tökéletes formát fejezik ki. Sokak szerint lovat rajzolni a legnehezebb, amiben biztos van igazság, de én nem így érzem. Már nagyon „benne vannak a szememben”, amihez persze az is kell, hogy folyamatos kapcsolatban legyek velük. Otthon lovakat tartunk – Alia, Sába, Faída, Kazim, Ögödej nevű Shagya arab lovak – így ismerem minden kis mozdulatukat. Ők sem egyformák, mind-mind saját egyéniség. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen abban a kiváltságban részesültem, hogy kicsi korom óta lovak közelében lehetek. Számomra ez nem csak szórakozás, hanem sokkal-sokkal több annál. A gondozásuk mindennapjaim részét jelentik, nem is tudnék elaludni, ha nem

lennének rendesen ellátva. Amikor megkérdezik, mióta lovagolok, nem igazán tudok rá válaszolni, mert nem emlékszem. Viccesen annyit szoktam felelni, hogy így születtem, már csak rá kellett, hogy tegyen valaki a ló hátára. Vannak kutyáim és macskáim is, akiket kóbor állatként fogadtam be. Őket ugyanúgy szeretem, de valami miatt mégiscsak mindig a lovagnál, a lovas képeknél kötök ki.

A történelem iránt is mindig nagy volt benned az érdeklődés. Ennek mi az eredete?

Az egyetemi diplomamunkám témája a ló – mi más is lehetett volna – illetve a családfakutatás volt. A munkát „Identitás” címmel készítettem. Így első hallásra talán nehéz elképzelni, hogyan is függ össze a ló a családfával, de én összehoztam őket. Röviden elmondom hogyan. A „régiek” gyerekkorom óta érdekelték, s az anyai ág, vagyis a Marcsa család felmenőinek kutatásába már jó ideje szerettem volna belefogni. Elődeim kisnemesek voltak, a mai napig őrizzuk a címeres nemesi oklevelet. Persze Búcsón sok Marcsa család volt és azóta is van, s ahogy az esztorgomi levéltárban őrzött okirattól megtudtam: „Bútsi Helységbe Martsa Névvél nevezendők nemtelenek is több Házzal vagynak.” Vagyis nem mindegyik volt nemes.

A mi oklevelünket 1622-ben állította ki II. Ferdinánd, amit Marcsa Gáspár érdemelt ki a török elleni harcokban tanúsított vitézségeért. Izgatott a kérdés, hogy tényleg a mi ősünk volt-e a törökverő vitéz, vagy csak véletlen névazonosságról van szó. Szerettem volna a családfában összekötni a ma élőket a nemesi cím szerzőjével, s ez a kutatás eredményeként sikerült is. Elkészült az összefüggő családi vonal 1622 és napjaink között.

A lovak pedig úgy jönnek a képbe, hogy az oklevélre festett családi címerben egy törököt legyőző magyar vitéz látható, aki ellensége fejét a kezében tartva szürke lovával a török katona fej nélküli teste fölött ugrat át. Szóval, ha még a címerben is ott a szürke ló, akkor ezt nem lehetett annyiban hagyni! Így született meg diplomamunkám részeként az öt lovas kép, öt lovunk tiszteletére, mert hát melyiket hagytam volna ki?

Diplomamunkádnak az Identitás címet adtad. A családi kötődésen kívül milyen tartalommal bír még számodra ez a kifejezés?

Párhuzamot vontam az 1622-es és a 2011-es év között azzal, hogy 400 év különbséggel a mondanivalót hasonlóan érzékelem: ma én is szürke lovon ülök, ahogy a távoli ősöm, csak éppen más ellenfelekkel kell megküzdenem. Igyekszem a lovakon keresztül kifejezni hovatartozásomat. Magyar embernek a ló a társa és barátja, nem pedig csak egy eszköz. Vajon mi más lehetne a magyarázata a honfoglalás kori lovas síroknak, ha nem ez a szoros összetartozás? Szeretek „magyarul” lovagolni, vagyis igyekszem a hagyományokat követni. Nem a manapság divatos, menő lovas cuccok jelentik a lényegét számomra, hanem az, hogy ha felülök a ló hátára, akkor mintha 1000 évet mennék vissza az időben, és másképp látom a világot. Egy régi arab közmondás szerint „a ló hátán van a földi mennyország”.

Az érdeklődési köreidnek köszönhetően tudsz a tanításba valami többletet csempészni, s ha igen, fogékonyak erre a dunamocsi gyerekek?

Ahol csak lehet, igyekszem minél többet bevinni ebből a tanításba, mind a történelem, mind a rajz órákon. Talán a legjobb példa erre a 7. osztályos tananyag, ahol nemrég a honfoglalással, Árpád-korral foglalkoztunk. Nagyon jó érzés, amikor a gyerekek tátott szájjal hallgatják azokat a történeteket, információkat, melyek hiányoznak a történelemkönyvekből: lovasíjász harcmódor, fegyverek, rovásírás, stb. A rajzórán pedig művészettörténettel, mondákkal is foglalkozunk. Sokszor hallottam azelőtt, hogy tanítani a mai gyerekeket mennyire embert próbáló, és többségében csalódást jelentő vállalkozás. Ezért aztán én is tartottam tőle, de most, hogy kipróbáltam, pozitívan csalódtam, s mondhatom nem volt igaza azoknak, akik így beszéltek. Vannak persze helyzetek, mikor nem azt kapom, amit várok, de ez természetes. Örömmel foglalkozom a gyerekekkel, és úgy érzem ők is elfogadtak engem, ebből következően pedig nagyon szívesen „járók” a dunamocsi iskolába.

SZILVESZTERI vadászat

A dunamocsi vadásztársaság december 31-én fácán és mezei nyúl vadászatot tartott a határ erre alkalmas részein. A kedvező időjárású nap reggelén a volt szövetkezeti irodaház melletti füves területen a társaság elnöke ifj. Lajos Árpád, és a vadászgazda ifj. Fülöp Zsigmond köszöntötte a felsorakozott 22 résztvevőt. Az előljárók ismertették a hajtásra kijelölt területeket, majd rövid, lényegre törő iskolázást tartottak a biztonságos fegyverhasználatról, balesetvédelemről.

Szíverősítő természetesen nem volt, elsősorban felelősségtudatból, másodsorban pedig, mert számítani lehetett a rendőrök látogatására, akik az előző öt társasvadászat alkalmával „fújatás” céljából mindig tiszteletüket tették.

A vadászok és hajtók Lajos Jenő és Lajos Ernő traktorának pótkocsiján közelítették meg a terepet, így az Ástványlábát, az Urasági dűlőt, a Zsidó-pártot, a Földásást, az őszibarackos melletti erdőrészt, valamint a Gáspár-földeknél elterülő 50 hektáros pusztai területet. A helyszínre érkezve kijelölték mindenki helyét, s így hamarosan összeállt a vadak menekülését akadályozó „elállók” (id. Lajos Árpád, Takács András, id. Fülöp Zoltán, id. Fülöp Zsigmond, Orosz Jenő, Lajos Jenő, Lajos Ernő), és a hajtóvadászok (ifj. Fülöp Zsigmond, Fülöp Péter, Lajos Erik, Lajos József, Dávid László, Simon Tibor, ifj. Fülöp Zoltán, Lajos Árpád, id. Szalay István, ifj. Szalay István, Gál László, Szlezák Pál, Lajos Sándor, Takács Ottó, Takács János) csapata. A hajtók táborát erősítette még Takács Zsolt a nemzetközi versenyeken sikereket arató Szilas kutyájával, illetve Lajos Tibor vadászjelölt.

Sikeres lövéseket leadva ejtették el a tollas és szőrmés vadat, majd a terítékekkel visszatértek a falubeli kiindulóponthoz, ahol végül 15 nyulat és 13 fácánt számlálhattak meg elejtőik. Az idei hat társasvadászat során összesen 150 fácán, 55 nyúl és 5 róka került terítékre, ami vadászaink körében elégedettségre adott okot. A szomszéd települések társaságai ennél jóval gyengébb eredményeket produkálnak, különösen a fácánvadászat terén. Egyértelműen megmutatkozik tehát a fácánnevelési és telepítési tevékenység haszna, mellyel vadászaink immár öt éve foglalatostkodnak.

A nap záróeseményeként a felsorakozott vadászok meghallgatták az elnök és a gazda rövid értékelését és köszönetnyilvánítását, tiszteletük jeléül kalapot emeltek a teríték előtt, majd a zsákmány elosztása következett. Megállapodásuk értelmében sorsolás útján döntöttek az apróvad hovakerüléséről, s ennek megfelelően kalapból húzták ki egymás után a vadászok neveit, akik aztán eldönthették, hogy két fácánt, vagy inkább egy nyulat visznek haza. Mindenkinek jutott a terítékből, így végül nemcsak az asznapi eredményt nyugtázták elégedetten, de szilveszteri díszsörtűz leadásával vidáman búcsúztatták a 2011-es vadászidényt is.

A kép a december 18-i vadászaton készült.

Vadászavatás

bír az első meglőtt vad. Ezt hangsúlyozza a vadásszá avatás hagyománya, mely egy már nagyon régóta, és természetesen nemcsak Dunamocson létező szertartás. A rituálé nem mindenhol azonos, vannak, akik csak egyszer, a legelső elejtett vad esetében alkalmazzák, mások viszont – ahogy nálunk is történik – mindegyik állatfaj esetén újból és újból eljátszák.

A szokás kialakulása

a régi időkre vezethető vissza, amikor a vadászat még foglalkozásnak, a többihez hasonló tanult mesterségnek számított. 3-4 évig is eltartott a tanulás, melynek végén az ifjú vadászoknak vizsgán kellett átesniük, hogy bizonyítsák, sikerült elsajátítaniuk a szükséges ismereteket. A vizsgának megvolt a maga rendje, a mester meghívta két társát, és azokkal együtt mérte fel az ifjak tudását. A kérdések sora nemcsak a vadászati ismeretekre, de állattanra, növénytanra, erdészetre, földmérésre is

kiterjedt. Az avatás egy vadászkesz ünnepélyes átadásával történt, majd mikor a vadászinas meglőtte az első vadat, a puskával vagy a vadászkeszsel háromszor megérintették a vállát, utánozva a lovaggá ütést. Az idők során ez a szokás kissé átalakult: puská helyett vesszőt kezdtek el használni, a váll helyébe pedig az illető háta, fenéke lépett, melyet sokszor nem csak érintettek, de alaposan meg is csapkodtak. Manapság ennek a hagyománynak számos

Minden vadász életében nagy jelentőséggel

változata létezik, hiszen ahány ház, annyi szokás. Az avatást végző személy van ahol a csoport legidősebb tagja, máshol az éppen vállalkozó vadász, megint máshol minden olyan vadász avató lehet, aki már lőtt az illető fajhoz tartozó vadat. A vadász ráfekszik az elejtett vadra, vagy fölé hajolva veti alá magát a vessző csapásainak.

Nos, a december 18-án rendezett vadászon legifjabb Lajos Árpádot vetették alá társai az említett procedúrának. Elejtette első rókáját, így ennek köszönhetően rókavadásszá avatták. A keresztapaságra Orosz Jenő, Gál László, ifj. Fülöp Zsigmond,

valamint édesapja és nagypapája vállalkoztak, akik ebből fakadó jogukkal élve avatóvesszőt vágtak, s furfangosnál furfangosabb, nehezebbnél nehezebb talányok elé állították a sorsába beletörődő jelöltet. Például: *Milyen söréttel lőtted a rókát? – Hármassal. – Nem jó válasz, nem azzal kell.* Puff egy nagy ütés a fenékre (persze helyes válasz nem is létezett).

Hány méterről lőtted a rókát? Amennyit mondott annyit kapott.

Ezzel a tetteddel tudod mennyi kis rókától vettél el

az apját? A szegény árvák számával egyenlő csapást kapott megint.

És ez így ment tovább, míg végül megkapta az utolsó vesszőcsapást is, melyet csak azért osztottak ki, hogy sokáig emlékezzen e nevezetes eseményre. Hát valahogy így zajlott a vadászavatás, melynek kapcsán azért mindenki megnyugtatóra közöljük, nem kell aggódni az Árpi gyerek egészsége miatt. Túlélte a vesszőcsapásokat, sőt végig vidáman mosolygott a megpróbáltatások alatt.

Januári újborkóstoló mustra

A helyi borkultúra színvonalának emelését, felvirágoztatását zászlajára tűzve a dunamocsi borászegyesület idén első alkalommal ún. bormustrát tartott. Az egyesület a kor

kihívásaival, követelményeivel kíván lépést tartani, tudván, hogy a technológia folyamatosan fejlődik, s a borkészítési, kezelési fortélyokat tekintve a mocsai gazdáknak is bőven lehet még újat mondani. „A jó pap is holtig tanul, s mi megalapozottan szeretnénk büszkéké lenni szőlőnk kultúrára, boraink minőségére” – fogalmazott Kukola József egyesületi elnök, majd hozzátette: „Tudatosítani kell a gazdáknak, hogy a borkészítés nem egyszerű dolog, még akkor sem, ha a hosszú évek során kialakult rutin szerint végzik, s úgy gondolják, hogy már mindent tudnak róla. Sokan azt hiszik, hogy az ő boruk jó, aztán mikor szakember kezébe kerül, kiderül róla, hogy messze elmarad a kívánságtól.”

A bormustra éppen azt a célt szolgálja, hogy még a versenyek előtt, a bor teljes beérését megelőzően szakmai tanácsokkal lássák el a gazdákat. A mustrára mintákat hoznak, amit a jelenlévők végigkóstolnak, s a meghívott szakemberek minden kóstolás után véleményt fogalmaznak meg róla. Tehát – és ezt fontos hangsúlyozni – egyáltalán nem versenyről van szó, a lényeg a tanácsadáson van. Bormustra október folyamán, s ilyenkor év eleje táján is tartható, mindkét időpontnak megvan a maga létjogosultsága. Míg ősszel, az érés kezdeti szakaszában könnyebb a beavatkozás, több a lehetőség a kezdődő problémák korrigálására, addig januárra már letisztulnak a borok, hozzák a fajtajelleget, előnyös tulajdonságaikat mutatják, s tárolási betegségek sem lépnek még fel. A minőségen való javítás ilyenkor már problematikusabb, de még van lehetőség a beavatkozásra.

Január 7-én két dunamocsi, de Magyarországon dolgozó szakember véleményezte a helyi borokat. Fülöp Péter az Ordacsehi székhelyű Balaton Agrár Zrt. ültetvény-ágazatvezetője, míg Kukola Zoltán a verpeléti Varsányi Pincészet főborászaként érkezett haza. Jól ismerik a helyi és a környékbeli szőlőfajtákat, az egyes borvidékeket és borstílusokat, s ebből következően megbízható véleményt tudtak formálni a kóstolásra felkínált italokról.

„Mocsiakat akartunk bírálónak, hiszen velük közvetlenebb a kapcsolat, s talán a kritikát is jobban megszívleljük tőlük. A negatív kritikát el kell fogadni, s tanulni kell belőle, a dicséretet pedig a helyén kell kezelni. Ha már idén nem is mindig lehet javítani egy gyengébben sikerült boron, de jövőre, a tanácsot megfogadva minden másképp alakulhat” – mondta az egyesület elnöke.

A szándék szemmel láthatóan megvolt az okulásra, s gazdáink nem féltek a nyilvános megmérettetéstől sem. 17 termelő (Szege Tibor, Banai Tóth Pál, ifj. Hollósi Sándor, Kiss József, Hollósi Sándor, Vörös Benő, Kocsis János, ifj. Czibor Zoltán, Vasas László, Vörös Géza, ifj. Fülöp Zsigmond, Santa Ernő, Kukola József, ifj. Jókai László, Mogyorósi Gábor, Lajos András, Antal Mihály) 36 bormintával vett részt a mustrán, baráti iszogatás és hasznos eszmecsere közepette.

SZILVESZTERI BÁL 2011

A szilveszteri mulatságra készülve 203 emberre terítettek a kultúrházban, s a hatalmas érdeklődést jelzi, hogy minden hely gazdára talált, sőt a későn eszmélőknek a jegyekből már nem is jutott. A bevételből így szép tomboladíjakat vásárolhatott a szervező önkormányzat, melynek zömét elektronikai cikkek tették ki: CD lejátszó, botmixer, kenyérpíró, vérnyomásmérő, digitális konyhai mérleg, személyi mérleg stb. A fődíj egy szép piros bicikli, a ráadás díj pedig egy szilveszteri malac volt.

Kikapcsolódni, szórakozni tudni kell, s a dunamocsi bálozók ezen az éjszakán is bizonyították, hogy kitűnően

értenek hozzá. A jó hangulat már az előkészületek során érezhető volt, mégpedig annak a kb. 30 (!) fiatalnak köszönhetően, akik önként és dalolva vállalkoztak a díszítés, asztalhurcolás, rakodás, terítés fáradtságos munkájára. Vidámak voltak, örömmel dolgoztak és készülődtek, alaposan megkönnyítve ezzel a kultúrosok munkáját. Mondjon csak valaki egy rossz szót is a mocsi fiatalokra...!

A vidámság aztán nem lankadt reggelig, egészen hat óráig lüktetett a DJ Pietro által nyomtatott music sound. A DJ-s buli ugyebár abban is különbözik a klasszikus báloktól, hogy zenék közti szünetek nem igazán vannak. A 40 felettiek ezért néha-néha nagyokat sóhajtottak: minden nagyon jó, minden nagyon szuper, csak hadd fújjuk már ki magunkat egy kicsit beszélgetve! Mondani valamit ugyanis csak fül mellett lehetett, azt is kiabálva, és a másik azt sem értette. A háromtagú hastáncscsoport exkluzív bemutatója számukra ezért különösen üdítően hatott. A hangulat persze nem szenvedett csorbát a zenedömping miatt, de ki tudja, talán meg lehetne találni az arany középutat a jövőben, mikor vegyes korosztályú bulikról van szó.

A jó hangulatban repült az idő, így hamarosan elérkezett az éjfél, annak elmaradhatatlan szilveszteri tartozékaival: nemzeti himnuszunkkal, koccintással, újévi jókívánságokkal. És persze petárdázással, tűzijátékkal, melynek

megcsodálására az egész népes sereg utcára vonult. Különösen a Duna felől, a Cifra utca, a Hatháza, meg a Faluvég irányából szikráztak a fények, röpködtek a rakéták. Többen a családtagokhoz, vagy ismerőseikhez siettek ekkor újévi jókívánságaikkal, majd őket megvárva, egy órákor került sor a tombolahúzásra. A tombolák hiánytalanul és nagyon rövid idő alatt elfogytak, köszönhetően Vas Virág és Tücsök Tímea serénykedésének. A húzáson legszerencsésebbnek ifj. Bellabás Ernő és Santa Beáta bizonyult, akik a biciklit, illetve a malacot vihették haza.

Végül, a vadászbál értékeléséhez hasonlóan Lajos Icu

aranyat érő összegzését idézzük: „nem volt olyan, hogy valakit háza kelljen támogatni, nagyon szépen mulattak fiataljaink.” Örömmel tette még hozzá, mennyire betartotta mindenki a polgármesteri megnyitóban elhangzott kérést, miszerint, ha egy mód van rá, ne a ruhatárként szolgáló előtérben, hanem az épület előtt dohányozzanak, ahol a csikkeknek földdel töltött cserepet helyeztek ki. Az újítás eredményeként senkinek sem kellett cigiszaggal átitatott kabátban hazamennie, s előtölti örömeiknek sokan hangot is adtak.

A szilveszteri bál támogatói a következők voltak: polgármesteri hivatal, AT Dunaj, Dufrex, Molnár Erzsébet, Emese virágbolt, Szege Etel, Tücsök Petra, Antal Mihály, Kovil, Vörös Benő, Harcsa Ferenc, ing. Szalai László, Kele Géza, Tücsök András, Szököl István, Szalai János, Fürstenczeller Ernő, Grajszky Júlia, Simsik István.

A mulatság szervezéséből származó hasznát a kulturális bizottság és a polgármesteri hivatal közös döntése alapján három célra osztották szét. Az összeg felét a kultúrház kapja új asztalok vásárlására, a másik felén pedig egyenlő arányban osztoznak a galambászok és a kultúrházban működő testépítő klub.

Zászlók a templomban

Hovatartozásunk kifejezésére ősidők óta szimbólumokat használunk. Elődeink büszkén hordták szülőföldjükéről áruklodó népviseletüket, a történelmi korok katonái pedig lakhelyüket, nemzetiségüket, társadalmi réteghez való tartozásukat kifejező egyenruhában és lobogó alatt vonultak hadba. Amint felnövünk, s ahogy „megtaláljuk önmagunkat”, személyiségünk részévé válik az identitás: egy település közösségének részei leszünk, erősebb vagy gyengébb szálak kötnék különböző értékekhez, nem utolsósorban a hithez, nemzethez.

Kötődéseinket leginkább a szívünk mélyén őrizzük, de időnként fontosnak tartjuk annak külső megjelenítését is, kezdve az ing alatt hordott apró keresztől a kedvenc focicsapat színeit viselő karkötőig. Mindenki választ valamit, de a fő kérdés az, hogy milyenek ezek a választások, s hová szólítanak bennünket.

A református templom hátsó falára, az I. világháborúban elpusztultak emléktáblája alá két lobogó került az elmúlt év végén, mellyel gyülekezetünk külső tanújelét adta igazodásának. Nemzetiszínű lobogónk és felvidéki református egyházi zászlónk úgy simul ettől kezdve templomunk falára, ahogy szívünkbe is elválaszthatatlanul rakott fészket a hit és a hazaszeretet. A történelemből tudjuk, hogy annak idején a kettő természetes módon együtt járt, nem lehetett elválasztani egymástól. A hazájukat védelmező magyar seregek „Jézus!” kiáltással indultak csatába, s szellemi életünk legnagyobbjai természetesnek érezték, hogy mindkettőt megvallva adjanak magatartásmintát koruknak és a következő nemzedékeknek. Aztán a hit is, a hazaszeretet is veszített vonzásából. Eljött az idő, amikor már egyik sem volt igazán az élet talpköve, manapság pedig egyáltalán nem ritkaság, hogy a hitüket megvallókat és a hazájukat hön szeretőket megmosolyogják, netán kinevetik.

A zászlók elhelyezése arra utal, hogy mi, dunamocsiak nem ezt az utat szeretnénk járni. „Református magyar vagyok, amíg élek az maradok!” – jelöli ki számunkra a helyes irányt a régi hitvallás. A politikából vett hasonlattal élve mi keresztyének mindnyájan „kettős állampolgárok” vagyunk, országunk van két értelemben is: van egy Istentől rendelt földi, és egy mennyei otthonunk. Ha ezek a lelki alapok szilárdak bennünk, akkor bízhatunk a jövőben, s remélhetjük, hogy felvirágzunk.

A hit, a hazaszeretet és a hazaszeretet megtartó erőt jelent. Mi meg akarunk maradni, ezért büszkén tekintünk a templomban elhelyezett két szép lobogónkra. Emelt fővel vállaljuk hovatartozásunkat, s a zászlók mindig arra emlékeztetnek majd, hogy *dunamocsi református magyarok vagyunk!*

Figyelemreméltó eredmény a hetényi teremtornán

Focicsapatunk meghívást kapott a december 14-én, Hetényen rendezett hagyományos karácsonyi R-Max nemzetközi teremtornára. Az invitálás nagy megtiszteltetés volt számunkra, hiszen kitűnő csapatok mellett kaptunk helyet, melyek többségében 2-3 osztállyal magasabb szinten játszanak, s rendszeres résztvevői a különböző teremlabdarúgó bajnokságoknak is. „Az esélyekkel természetes tisztában voltunk – idézte fel az eseményeket Banai Tóth István – de nem ijedtünk meg a kihívástól és meglepetést akartunk okozni. Igazság szerint afféle bemelegítő edzőpartner szerepet szántak nekünk a szervezők, vagyis, hogy ellenünk kezdve, három pontos starttal, s megfelelő gólaránnyal lendülnek majd játékba. A nézők reakcióin is éreztük, mikor első alkalommal pályára léptünk, hogy sima meccsre számítanak. Senki nem gondolta, hogy bárki ellen labdába rúghatunk.”

Aztán minden másképp alakult. Bár a hetényiek az első meccsen gyorsan vezetést szereztek, de a kezdeti lámpalázat leküzdve, s a megfelelő taktikának köszönhetően hamarosan méltó ellenfelekké váltunk. Védekező alapállás, gyors kontrák, jó labdatartás, az ellenfél játékosainak agresszív, de nem sportszerűtlen letámadása jellemezte játékunkat. Ennek köszönhetően már az első félidőben fordítottunk, s csak az utolsó percekben sikerült a hetényieknek kiegyenlíteniük. A döntetlen erőt adott, s biztató volt a következő mérkőzésekre nézve. Gondot csak az jelentett, hogy rendkívül szűkös volt a keretünk, mivel betegség, munka és egyéb elfoglaltságok okán mindössze nyolc játékosunk vehetett részt a tornán. Az ellenfelek csapatait ezzel szemben 15-20 játékos alkotta, így

komplett sorokat tudtak cserélni, s jóval pihentebbek voltak. „A kétszer 10 perc teremben majdnem annyira fárasztó, mint a kétszer 45 perc nagypályán. Megállás nélkül sprintelni, hirtelen megállni, fordulni kell, ami nagyon igénybe veszi az izomzatot. A torna végén úgy mentünk az autókhoz, mint a Terminátorok, két napig izomlázunk volt. Agresszív, pörgős és gyors a teremfoci, ahol pihenésnek nincs helye. Akkor is mozogni kell, ha nincs nálad a labda, mert aki nincs mozgásban az el van veszve. A labdakezelésnek holtbiztosnak kell lennie, mert ha elpattan a labda, az már az ellenfél. A nagypályán sokkal több a lehetőség a manőverezésre, s a bizonytalankodásnak sincs akkora kockázata. Itt az ellenfél egyből kiszagolja, ha valaki bizonytalan. Muszáj technikásnak lenni az érvényesüléshez, és ki kell játszani minden helyzetet, nem 40-ről bombázni a kaput.” – mondta játékosedzőnk, majd így folytatta: „A Gúta elleni meccset az erőtartalekölés miatt kénytelenek voltunk kicsit „lightosra” venni. Tudtuk, hogy jóval erősebbek nálunk, s azt is tudtuk, ha az utána következő mérkőzést megnyerjük, az elődöntőbe jutunk. Többet ér egy vállalt pofon, de utána a győzelem, mint ha utolsó erőnket kiadva Gútát kicsit megszorogatjuk, de fáradtság miatt a kulcsfontosságú összecsapáson elbukunk. Egyet szusszanjunk – gondoltuk – s utána próbáljuk megverni a keszégfalusiakat.”

A várakozásoknak megfelelően Gútától sima vereséget szenvedtünk, de ami utána következett, az újra álomszerű volt. Nagyon érett játékkal, fegyelmezett kontratámadásokkal demoralizáltuk Keszegfalvát, s már az első félidőben beállítottuk a 4:0-s végeredményt. „A nézők lelkesen szurkoltak nekünk, az ellenfél játékosai pedig egymással veszték össze, teljesen sokkolva voltak. A második félidőben már nem rohángáltunk feleslegesen, inkább védekeztünk, de még így sem sikerült igazi helyzetet kialakítaniuk. Nem értették mi van, egyszerűen zsestetek, élmént a kedvük a játéktól.”

A döntőbe jutásért Imely csapatával játszottunk, ahol 3:2-re kaptunk ki. A meccs végéig 2:2 volt az eredmény, s már a 11-es rúgásokra koncentráltak játékosaink, amikor egy szerencsétlenül megpattanó labda véget vetett döntőbeli álmainknak. Teljesítményünk értékét növeli viszont, hogy Imely meccs közben már harmadszor cserélte le teljes csapatát, mi még mindig ugyanazokkal futballoztunk. A közönség vastappsal jutalmazta produkciónkat, s a két osztállyal feljebb játszó ellenfél is elismerő gesztusokat tett. A házigazda hetényiek klubelnöke pedig a következő elismerő nyilatkozatot adta az Új Szónak: „Kellémes meglepetést keltettek a komáromi területi bajnokság II. osztályában futballozó dunamocsiak, akik taktikailag érett játékkal a legjobb négy közé jutottak, s némi szerencsével a döntőben is csatázhattak volna.”

Az elődöntők másik vesztesével, Dél-Komárommal játszottunk a 3. helyért. Az ekkorra már teljesen elfáradt csapatunk 5:3-ra kapott ki.

„Köszönetemet szeretném kifejezni minden résztvevő játékosomnak odaadó, felelősségteljes hozzáállásért, harcos és lelkes játékáért.” – zárta értékelését Banai Tóth István. „Bíztató előjelnek tartom a látott teljesítményt, s hiszek a hasonlóan szép folytatásban a bajnokságban is. Külön öröm számomra, hogy Mázsár Ottó személyében új játékost üdvözölhetünk a csapat háza táján. Otti korábban a KFC ifi csapatában játszott, most pedig hosszabb kihagyás után újra kedvet kapott a focihoz. Rövid idő alatt nemcsak, hogy beilleszkedett, de a legjobb és legmegbízhatóbb játékosok közé nőtte ki magát. Már most látszik, hogy csapatunk erőssége lesz tavasszal. Több poszton kitűnően bevethető, valószínűleg támadó felfogású hátvédként számítok rá.”

A játékosedző elismerését a következők érdemelték ki: Tóth László, Lajos Tamás, Lajos Attila, Bábi Tibor, Mázsár Ottó, Gula Dávid, Takács Gábor.

Az A csoport végeredménye:

GÚTA	3	3	0	0	16:5	9
DUNAMOC	3	1	1	1	7:10	4
HETÉNY	3	0	2	1	6:9	2
KESZEGFALVA	3	0	1	2	2:7	1

A B csoport végeredménye:

IMELY	3	3	0	0	12:6	9
KOMÁROM	3	2	0	1	9:8	6
SZENTPÉTER	3	1	0	2	11:11	3
MARCELHÁZA B	3	0	0	3	5:12	0

A DFC mérkőzései:

Csoportmeccsek: **Hetény-Dunamocs** 2:2, g. Mázsár, Lajos A., **Dunamocs-Gúta** 1:8, g. Bábi, **Keszegfalva-Dunamocs** 0:4, g. Mázsár 2, Lajos T. 2.

Elődöntő: **Imely-Dunamocs** 3:2, g. Bábi, Lajos T.

3. helyért: **Komárom-Dunamocs** 5:3, g. Banai 2, Lajos T.

A torna döntője: **Gúta-Imely** 4:0

A tavaszi felkészülési mérkőzések programja:

Február 12. – Szógyén, február 19. – Radvány, február 26., március 4. – Izsa, március 11. – Keszegfalva. A mérkőzések helyszíne a pálya minőségétől függ.

A DFC vezetősége értesíti a tagságát és minden sportrajongót, hogy évváró taggyűlése 2012. január 29-én 17:00 órától a kultúrházban lesz.

Pékáru a nagymama receptje szerint!

Helyben készített friss pékáru a Helén élelmiszerüzletben! Hagyományos receptek alapján, édes és sós péksütemények széles választékát kínáljuk

Termékeinkből: fehér kenyér, krumplis fehér kenyér, barna kenyér, kifli, túrós batyu, lekváros bukta, töpörtyűs-, vajás-, krumplis pogácsa, lekvárral töltött kürtöskalács tészta, fokhagymás magyar zsemle, friss házi knédli.

Boltunkban lehetőség van hidegtálak rendelésére. Alkalmakra malac- és csülöksütést vállalunk.

Különleges ízek, kedvező ár, mindig friss minőség! Kóstolja meg termékeinket, nem fog bennük csalódn!